

Forslag

til

Lov om ændring i lov om erhvervsmæssig uddannelse af ikke-faglærte arbejdere.

Fremsat den 9. december 1964 af *arbejdsministeren*.

§ 15, stk. 2, i lov nr. 194 af 18. maj 1960 om erhvervsmæssig uddannelse af ikke-faglærte arbejdere affattes således:

„Stk. 2. Forslag om revision af loven fremsættes for folketinget senest i folketingsåret 1967-68“.

Bemærkninger til lovforslaget.

Ifølge § 15, stk. 2, i lov nr. 194 af 18. maj 1960 om erhvervsmæssig uddannelse af ikke-faglærte arbejdere vil forslag til revision af loven være at fremsætte i folketingsåret 1964-65.

Den hastige teknisk-økonomiske udvikling i årene efter den 2. verdenskrig medførte, at den industrielle produktion inden for de fleste af erhvervslivets områder blev gennemført med stadig større indsats af kostbare maskiner, nye arbejdsmetoder og nye materialer. Denne udvikling indebar bl. a. en stigende anvendelse af ikke-faglært arbejdskraft inden for den egentlige produktion.

Loven af 1960, der efter forudgående kommissionsbehandling gennemførtes med enstemmig tilslutning i folketinget, havde til formål at tilvejebringe den fornødne lovmæssige og bevillingsmæssige ramme omkring en forbedret uddannelse for ikke-faglærte arbejdere.

Arbejdsmarkedets parter har efter loven — såvel centralt som lokalt — en meget betydelig indflydelse såvel på opbygningen af de enkelte uddannelser som på udformningen af de nærmere planer for uddannelsernes art, indhold og omfang. Det var tanken med dette parternes „selvstyre“ i uddannelsesmæssig henseende — som i øvrigt svarer til ordningen inden for lærlinguddannelsernes område — at sikre, at uddannelserne til enhver tid svarer til det praktiske livs krav.

Arbejdsmin. 2. kt. j. nr. 14.

Opbygningen af kurserne inden for de enkelte brancher foretages af snævre, permanente, paritetisk sammensatte brancheudvalg, som nedsættes inden for de områder, hvor der skønnes at være behov for uddannelse for ikke-faglærte arbejdere. Hovedansvaret for uddannelsessystemets opbygning er dog lagt på uddannelsesrådet, der samtidig har til opgave at koordinere arbejdet i de forskellige brancheudvalg samt at virke som kontaktperson til tilgrænsende uddannelsesområder m. v.

Der blev ikke i loven fastsat regler om uddannelsernes varighed og karakter, men det var dog forudsat, at undervisningen skulle bestå af en række trindelte kurser med indhold, opbygning og form afpasset efter forholdene i hver enkelt branche.

Om udviklingen inden for lovens område siden 1960 kan henvises til de af uddannelsesrådet udsendte beretninger. Den første af disse omfatter finansårene 1960-61—1961-62, den anden finansårene 1962-63—1963-64.

Der er indtil nu oprettet i alt 20 brancheudvalg, som efter de gældende erhvervsforhold må antages at dække op mod 80 pct. af de ikke-faglærtes arbejdsområder. Brancheudvalgene har indtil nu udarbejdet og uddannelsesrådet godkendt undervisningsplaner for 34 emnerækker med i alt 111 kursustrin. De uddannelser, der herved er tilbudt